

Sygn. akt VI U 784/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant – st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2015 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania B. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 12 marca 2014 r. znak: (...)

w sprawie: B. M.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę socjalną

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje wnioskodawcy B. M. prawo do renty socjalnej od dnia(...) do(...)

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 784/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 marca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. powołujący się na artykuł 4-ty Ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej Dziennik Ustaw numer 135 pozycja 1268 z późniejszymi zmianami odmówił wnioskodawcy B. M., po rozpatrzeniu jego wniosku z dnia 9 stycznia 2014 roku prawa do renty socjalnej od dnia 1 marca 2014 roku. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 10 marca 2014 roku nie został wnioskodawca uznany za całkowicie niezdolnego do pracy w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym w okresie uprawniającym do renty socjalnej. Odwołanie od tej decyzji złożył wnioskodawca B. M. domagając się zmiany decyzji i uznania swojej niezdolności do pracy, jako warunku przyznania dalszej renty. Ubezpieczony argumentował, iż lekarz orzecznik, który go badał w ramach niniejszego postępowania, nie miał wątpliwości, że jest całkowicie niezdolny do pracy. Wnioskodawca argumentował dodatkowo, że choruje od urodzenia, od dwóch lat po poważnym wypadku nie może swobodnie się poruszać z powodu silnych dolegliwości lewej nogi. Podnosił również, że w najbliższym czasie czeka go kilka skomplikowanych zabiegów operacyjnych tej nogi. Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wnosił o jego oddalenie, powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje. Ubezpieczony wnioskodawca B. M. był uprawniony do renty socjalnej w okresie od 2 lutego 2007 roku do 28 lutego 2014 roku. W dniu 10 stycznia 2014 roku złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty socjalnej. Lekarz

orzecznik ZUS orzeczeniem z 29 stycznia 2014 roku ustalił, iż wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy do 31 stycznia 2017 roku oraz, że całkowita niezdolność do pracy pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej przed ukończeniem 25-tego roku życia lub w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. W wyniku złożenia zarzutu wadliwości tego orzeczenia, komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 10 marca 2014 roku ustaliła, iż wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego, opartego na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych o specjalnościach adekwatnych do schorzeń, na które cierpi wnio..., ubezpieczony. Specjalista onkolog-radioterapeuta w opinii z 11 czerwca 2014 roku na podstawie dokumentacji lekarskiej ustaliła, iż ubezpieczony od wczesnego dzieciństwa jest leczony z powodu wrodzonej naczyniakowatości łagodnej kończyny dolnej lewej. W okresie od 3-go roku życia do 22-go roku życia przebył liczne zabiegi o..., ortopedyczne związane z przerostem kończyny dolnej lewej i deformacją kości w przebiegu rozległego naczyniaka, jak również w celu wydłużenia kończyny dolnej prawej. Wieloletowe leczenie chirurgiczne było związane z częstymi pobytami szpitalnymi, zarówno z powodu diagnostyki, operacji, jak również powikłań po licznych interwencjach chirurgicznych, złamania, stany zapalne, zakażenia. Ostatni zabieg ortopedyczny z powodu złamania kości udowej lewej miało miejsce 2 listopada 2011 roku w Klinice (...) w Szpitalu (...) numer 1 w B.. Ponadto w latach 2002-2003 był, ubezpieczony był diagnozowany w Klinice (...) w W. z powodu guza lewej kończyny piszczelowej. Przeprowadzone badanie diagnostyczne, w tym biopsja otwarta potwierdziły zmiany o charakterze łagodnej dysplazji włóknistej i wykluczyły proces nowotworowy kości. Ubezpieczony pozostaje w okresie obserwacji onkologicznej, ostatnie kon..., badania kontrolne specjalisty chirurga onkologa odbyło się 10 kwietnia 2014 roku. U..., biegła onkolog rozpoznała u ubezpieczonego w zakresie układu kostno-mięśniowego pogrubienia oprys..., obrysów kończyny górnej lewej na całej długości, kończyny dolnej lewej na całej długości, udo, podudzie i stopa wywołane rozległym naczyniakiem z widoczną deformacją kości podudzia i znacznym zniekształceniem palców stopy, jak również blizny pooperacyjne w okolicy stawu kolanowego i przedniej powierzchni podudzia, wygojone. Ponadto rozpoznała u ubezpieczonego blizny pooperacyjne w obrębie uda i podudzia na kończynie dolnej prawej po operacji wydłużania, wygojone. Zdaniem biegłej onkolog ubezpieczony jest nadal całkowicie niezdolny do pracy, do wykonywania zatrudnienia z powodu kalectwa wywołanego naczyniakowością i deformacją kości kończyny dolnej lewej. Czas trwania całkowitej niezdolności do pracy datuje się, zdaniem biegłej, od 2 lutego 2007 roku do 31 stycznia 2017 roku. W okresie od poprzedniego badania ubezpieczonego, to jest 7 lutego 2011 roku, stan zdrowia ubezpieczonego nie uległ poprawie, pomimo kolejnej operacji ortopedycznej i stosowanej rehabilitacji ru..., ruchowej. Biegła podzieliła orzeczenie lekarza orzecznika ZUS i nie zgodziła się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS. Wyjaśniając dodatkowo, że podstawą stwierdzenia całkowitej niezdolności do pracy były te same dowody, którymi dysponował organ rentowy w postępowaniu administracyjnym, uzupełniony o obserwację z historii choroby pacjenta dotyczącej kontroli u specjalisty chirurga-onkologa i konsultacje specjalisty w zakresie rehabilitacji z Centrum Onkologii w B.. Biegła szczegółowo opisała stan zdrowia ubezpieczonego. Całkowitą niezdolność do pracy ubezpieczonego w tym samym okresie stwierdzili także w swoich opiniach: specjalista w zakresie chirurgii urazowej i ortopedii, karta 29 i 31 akt sprawy, jak również specjalista chirurg w opinii, na karcie 38 akt sprawy. Wszyscy biegli byli zgodni, co do tego, iż ubezpieczony w okresie od 2 lutego 2007 roku do 31 stycznia 2017 roku jest nadal całkowicie niezdolny do pracy. Jak również wskazywali, iż całkowita niezdolność do zatrudniania spowodowana jest naruszeniem sprawności organizmu przed 18-stym rokiem życia. W ocenie Sądu Okręgowego dowody z opinii biegłych sądowych dawały pełną podstawę do dokonania istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy ustalenia, iż ubezpieczony w okresie od 1 marca 2014 roku do 31 stycznia 2017 roku jest nadal całkowicie niezdolny do pracy. Podkreślić należy, iż organ rentowy w pismach procesowych z dnia czterdziestu..., z dnia 27 listopada 2014 roku karta 48 akt sprawy nie zgłosił zastrzeżeń medycznych do opinii biegłych, a w piśmie procesowym z dnia 11 lutego 2015 roku wyjaśnił na wezwanie Sądu, iż nie widzi przeszkód prawnych do przyznania ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej, zgodnie z opinią biegłych sądowych. Zgodnie z artykułem 4-tym powołanej Ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej, renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18-tego roku życia, w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej przed ukończeniem 25-go roku życia, w trakcie studiów doktoranckich do..., lub aspirantury naukowej. Mając na względzie przepisy prawa materialnego powołanej ustawy oraz ustalony stan faktyczny, z którego w sposób niebudzący wątpliwości wynikało, iż wnioskodawca jest nadal całkowicie niezdolny do pracy do 31

stycznia 2017 roku, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do dochodzonego świadczenia na dalszy okres, tak jak w punkcie p..., orzekając tak jak w punkcie 1-szym wyroku. W punkcie drugim wyroku Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 118 ustęp 1a Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych orzekł o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Z opinii biegłych sądowych wynikało bowiem, iż dysponowali oni tym samym materiałem dowodowym, który pozwalał na ustalenia, w ujęciu obiektywnym, prawidłowy w zakresie całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczonego. Należy podkreślić, że lekarz orzecznik, który orzekał na podstawie posiadanego materiału dowodowego orzekł zgodnie z opiniami biegłych sądowych o całkowitej niezdolności do pracy. Zatem za wadliwe orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, wydane w wyniku zgłoszenia zarzutu wa..., niezasadnego zarzutu wadliwości orzeczenia lekarza orzecznika, odpowiedzialność powinien ponieść organ rentowy. Praktyczny aspekt orzeczenia zawartego w punkcie drugim wyroku sprowadza się do tego, że w przypadku uprawomocnienia się wyroku organ rentowy będzie obowiązany wypłacić ubezpieczonemu wnioskodawcy zaległe świadczenia rentowe z odsetkami za opóźnienie w wypłacie poszczególnych świadczeń. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.